

виступає категорично проти ідеї створення двох держав, що унеможливило нормалізацію відносин між Саудівською Аравією та Ізраїлем. На думку американської адміністрації, Ізраїль перешкоджає розширенню «Авраамових угод». Саудівська Аравія, наразі, займає центральне місце у близькосхідній політиці Дональда Трампа, оскільки він зосереджений на створенні економічних угод та покращенні відносин з країнами Перської затоки, що у свою чергу може призвести до зменшення союзницької ролі Ізраїлю.

Висновки. Між новою адміністрацією Дональда Трампа та урядом Ізраїлю потенційно можуть виникнути розбіжності, які вплинуть на продовження Меморандуму про взаєморозуміння, що напряму стосується оборонної допомоги. Проте, прем'єр-міністр Ізраїлю очікує, що перемовини щодо наступного Меморандуму включатимуть у себе ширший діалог з Ізраїлем, який охоплює суперечливі питання.

Список використаних джерел

Stein, Sh. (2025). Israel–United States: From «Special Relations» to Just “Relations”? *INSS*. Retrieved from <https://www.inss.org.il/publication/special-relations>

Тетяна ЄЛОВА

кандидатка політичних наук, доцентка,
докторантка за спеціальністю 052 Політологія,
Волинський національний університет ім. Лесі Українки

ЗАСТОСУВАННЯ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ В УКРАЇНІ ДЛЯ ЗАХИСТУ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ

Стратегічні комунікації є важливим інструментом у забезпеченні національної безпеки та захисті національних інтересів у сучасному глобалізованому світі. Вони включають не лише традиційну дипломатію та медіа, але й ефективне використання інформаційних технологій, соціальних мереж та інших комунікаційних платформ. Для України, як країни, що зазнає гібридних загроз, стратегічні комунікації стали важливим засобом формування міжнародного іміджу, протидії інформаційним атакам і забезпечення внутрішньої згуртованості суспільства.

Стратегічні комунікації — це процес, що полягає у плануванні, створенні, передаванні та отриманні інформації з метою досягнення визначених цілей на різних рівнях: від внутрішнього управління до міжнародної дипломатії. Вони включають в себе комунікацію, що спрямована на реалізацію стратегії держави або організації, зокрема у контексті міжнародних відносин, політики, економіки, культури та безпеки (Holtzhausen, 2015).

У сучасних умовах стратегічні комунікації займають особливе місце в процесах управління інформацією і політикою, оскільки дозволяють формувати ефективний імідж, здійснювати вплив на громадську думку і досягати цілей державної політики. Стратегічні комунікації сприяють реалізації національних інтересів через контроль за інформаційним середовищем, формування політичних наративів та мобілізацію ресурсів для досягнення бажаних результатів (Melissen, 2011).

Існує кілька основних принципів, які визначають ефективність стратегічних комунікацій:

1. Когерентність і узгодженість: усі повідомлення, що передаються різними каналами комунікації, повинні бути послідовними і не суперечити одна одній. Це важливо як на внутрішньому рівні (для забезпечення єдності серед державних інститутів), так і на зовнішньому рівні (для формування єдиного іміджу на міжнародній арені).
2. Адаптивність: стратегічні комунікації повинні бути гнучкими і здатними адаптуватися до змінюваного інформаційного середовища, політичних ситуацій та нових технологій. Наприклад, у разі інформаційних атак або кризових ситуацій, стратегічні комунікації повинні оперативно реагувати, щоб мінімізувати негативний ефект.
3. Цільова орієнтованість: стратегічні комунікації мають чітко визначену мету, яка полягає у досягненні певних політичних, економічних або соціальних результатів. Це може бути підвищення поінформованості громадян, створення іміджу країни на міжнародній арені або вплив на конкретні політичні процеси.
4. Інтеграція з іншими політичними і державними стратегіями: стратегічні комунікації повинні бути тісно пов'язані з іншими компонентами державної політики, включаючи економічну, військову, культурну та соціальну стратегії. Це дозволяє створити синергію між різними напрямками діяльності.
5. Прозорість та етика: надання громадянам правдивої і прозорої інформації є необхідним для збереження довіри до урядових інститутів і забезпечення стабільності в суспільстві.

Повідомлення: основний компонент, який є носієм значення. Повідомлення повинні бути чіткими, зрозумілими і відповідати цільовій аудиторії. Важливо, щоб повідомлення не лише передавало інформацію, але й формувало бажаний наратив, який підкріплював би державну стратегію.

Канали комунікації: це засоби, через які передається інформація. Канали можуть бути традиційними (телебачення, радіо, газети), а також новітніми (соціальні мережі, онлайн-платформи, блоги). Вибір каналу залежить від аудиторії та мети комунікацій.

Аудиторія: стратегічні комунікації орієнтовані на конкретну аудиторію, з якою необхідно взаємодіяти. Це може бути як внутрішня аудиторія (громадяни

країни), так і зовнішня (міжнародна спільнота). Розуміння потреб і психології аудиторії є важливим для побудови ефективної комунікаційної стратегії.

Оцінка ефективності: важливо постійно оцінювати ефективність стратегічних комунікацій і вносити корективи, якщо це необхідно. Оцінка може включати аналіз медійного простору, реакцій громадськості, оцінку зміни в іміджі держави тощо.

У глобалізованому світі стратегічні комунікації мають важливу роль у формуванні міжнародних відносин. Вони використовуються для просування національних інтересів, забезпечення безпеки та підвищення впливу країни на міжнародній арені. Це включає:

Публічна дипломатія: це процес, через який держави намагаються вплинути на громадську думку в інших країнах, просуваючи свої цінності, ідеї та політичні програми. Публічна дипломатія використовує медіа, культурні обміни та соціальні мережі.

Інформаційні операції: у контексті гібридних загроз і інформаційних воєн держави використовують стратегічні комунікації для ведення інформаційних операцій. Це можуть бути як контрзаходи проти дезінформації, так і активне просування власних наративів у міжнародному просторі.

Глобальні медіа: у сучасному світі глобальні медіа, такі як телеканали, інформаційні агентства і соціальні платформи, є важливими каналами стратегічних комунікацій. Вони дозволяють державам впливати на глобальну аудиторію, створювати позитивний імідж і захищати національні інтереси.

Отже, стратегічні комунікації – це не лише інструмент інформаційного управління, а й ключовий компонент сучасної політики. Вони забезпечують ефективний захист національних інтересів, сприяють зміцненню міжнародного іміджу та створенню внутрішньої згуртованості нації. У умовах глобальних викликів стратегічні комунікації стають основним інструментом в управлінні національною безпекою та розвитку міжнародних відносин.

Для України стратегічні комунікації є важливим елементом зовнішньої політики, особливо в умовах агресії з боку Росії та гібридної війни. У цьому контексті стратегічні комунікації використовуються для боротьби з інформаційною війною, поширення правдивої інформації про події на сході України, а також для формування підтримки серед міжнародних партнерів. Завдяки інтенсивному використанню соціальних медіа та новітніх технологій, Україна змогла активно контратакувати інформаційні операції Росії, що стали важливою частиною гібридної війни (Chong, 2020). Це включає як створення інформативних кампаній для міжнародної аудиторії, так і підтримку морального духу населення. В умовах війни з Росією, Україна активно використовує стратегічні комунікації для посилення обороноздатності та захисту національних інтересів. Одним із найбільш важливих аспектів є боротьба з дезінформацією та пропагандою, що стала невід'ємною частиною гібридної війни. Українська влада

активно працює з медіа, формуючи об'єктивну інформаційну картину щодо подій на сході країни та агресії Росії.

Також, використання стратегічних комунікацій є важливим для розвитку міжнародних відносин. Наприклад, кампанії на міжнародних платформах, таких як ООН, ЄС та НАТО, активно пропагують підтримку територіальної цілісності України та засудження російської агресії. Дипломатичні представники України в різних країнах світу проводять активну інформаційну роботу, зокрема в соціальних мережах, для формування позитивного іміджу та мобілізації міжнародної підтримки (Інформаційні, 2023).

Одним із яскравих прикладів є кампанія #SaveOlegSentsov, що сприяла глобальному руху на підтримку незаконно ув'язнених українських громадян у Росії. Ця кампанія використовувала соціальні мережі для поширення інформації про порушення прав людини з боку Російської Федерації.

Не зважаючи на успіхи, Україна стикається з низкою викликів у сфері стратегічних комунікацій. Одним із них є інформаційна асиметрія, коли країни з більшими ресурсами, такі як Росія, мають можливість застосовувати масштабніші та ефективніші методи пропаганди. Проблеми з дезінформацією на внутрішньому рівні також залишаються серйозною перепорою (Куценко, 2017).

Важливим аспектом є не лише ефективне використання державних ресурсів для стратегічних комунікацій, але й координація з іншими гравцями — громадянським суспільством, міжнародними партнерами, медіа. В Україні існує недостатній рівень співпраці між державними інститутами та медіа, що обмежує можливості для ефективного управління інформаційним простором.

Висновок. Стратегічні комунікації є важливим інструментом у захисті національних інтересів України. Вони дозволяють формувати позитивний міжнародний імідж держави, ефективно протистояти зовнішнім загрозам та забезпечувати єдність всередині країни. Проте, для підвищення ефективності стратегічних комунікацій необхідно подолати проблеми внутрішньої координації, протистояти зовнішнім інформаційним атакам і збільшити співпрацю з міжнародними партнерами.

Список використаних джерел

- Chong, E. (2020). *Ukraine's Hybrid Warfare and the Role of Strategic Communications*. Oxford University Press.
- Holtzhausen, D. (2015). *Public Relations and Strategic Communication: A Contemporary Approach*. Routledge.
- Melissen, J. (2011). *The New Public Diplomacy: Soft Power in International Relations*. Palgrave Macmillan.
- Інформаційні операції Росії: як Україна бореться з дезінформацією (2023). *Українська правда*. Retrieved from <https://www.pravda.com.ua/>
- Куценко, В. (2017). *Інформаційні війни: стратегічні комунікації та гібридна війна*. Київ: Видавництво "Наукова думка".